

Barátom

A SZENT GELLÉRT MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG HAVILAPJA

2022. szeptember

47. évfolyam, 468. szám

„CSALÁD, LÉGY AZ, AMI VAGY!”

A fenti idézet Szent II. János Pál pápa 1981. november 22-én kiadott Familiaris consortio (Családi közösség) apostoli buzdítása a családról írásából való. Emlékszem, ekkor éppen filozófiai tanulmányaimat folytattam Gyulafehérvárott, mennyire meghatározó dokumentum volt ez a későbbi teológiai képzésünket illetően.

Most pedig negyven esztendő távlatában ez az apostoli buzdítás sokkal idősebb, mint valaha.

Információk sokaságának áradatában élünk, melyekkel szemben nem maradhatunk közömbösek. Ezek az információk és hírek a maguk agresszivitásával és töménységével képesek befolyásolni bennünket.

Különböző élet- és családmodellét hir-

dető eszmék próbálnak érzékenyíteni bennünket, amelyek egytől egyig az elfogadásra építenek. Magam is vallom, hogy az elfogadás, a másik véleményének tisztelete, ahogyan az életről és emberi kapcsolatokról, kötődésekről szól, számomra is fontos. Ellenben ugyanezt a magatartást a kölcsönösség jegyében tőlük is elvárom.

A szentháromságos Isten szeretetközösség, és a család az ő élő tükröződése. Ez a gondolat számunkra katolikus hívő emberek számára az egyik kiinduló pont. Ehhez pedig szükségszerűen hozzá kívánkoznak a Szentírás első könyvének, a Teremtés könyvének versei: „Isten megteremtette az embert, saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek terem-

folyt. 8. old.

Tompa Mihály

ITTTHON VAGYOK

Itthon vagyok...! haza jöttem valahára,
Lelkem ezt az édes órát alig várta;
Megpihenni csendes élet, hu öledben:
Jöttem, mint a siető hab, hogy jöhöttem.

Haza felé még csak e táj halma kékllett,
Forró vágyam ölelé a messzeséget;
Fel se tűnt még házam tája, s már előre
Megcsapott a boldogságnak lágy szellője!

Kinyílt a völgy... a falucska ott van, ott van!
Dobogott a vándor szíve hangosabban;
Míg csókokod forrt a belépő ajakára...
Itthon vagyok, haza jöttem valahára!

Házi üszkőm melegítő lángja mellett,
Keblemen a szomorú fagy úgy felenged!
Csordultig van az én szívem, annyit érzek,
Örömben olyan boldog, olyan részeg!

S nem is tudom: félig alva, félig ébren
Pihenek a szeretetnek hív ölében;
Két karomon ami kedves, kis családom;
Mi reményem, vágyam van még a világon?

Kis fiamat az ölemben teszi anyja,
S hosszan nyugszik mindkettőnkön pillanata...
Nem tudok én mit mondani, nem tud ő sem, -
De beszél a mosolygó ajk s könnyező szem.

Majd ha lelkem szomorítják újra gondok,
Vagy étellel és világgal meghasonlok:
Akkor nyájas, kibékítő gondolattal,
Ez a könnyű, ez a mosoly megvigasztal.

Zárd magadba, lelkem! ezt a boldogságot,
Mely ez édes szép órában rád szívárogo;
Mint a cseppet a világnak kelyhe szokta,
Tartogatván hév napokra, bús napokra.

KÖZLEMÉNY

Az eddigi esztendő jó bevált hagyományát követve, július és augusztus hónapban nincsenek rendszeres szentmisék. Sokan útra keltünk, hogy a jól megérdemelt szabadság jegyében kipihenjük az elmúlt hónapok fáradalmait. Hacsak néhány nap erejéig, hazatértünk gyökereinkhez, illetve másutt kerestünk minőségi időt a pihenésre és feltöltődésre.

Remény szerint Szent Kristóf, az

utazók védőszentje kísérte lépteinket, s épségben és egészségben tértünk vissza. Öröm és ünnep volt minden találkozás és beszélgetés, amely egyben erőt adott, feltöltött és erősítette bizalmunkat.

Visszatekintve az elmúlt esztendőre, ismételten hálával tartozom a gondviselő Istennek, hogy adott továbbra is elegendő lelki és testi erőt a szolgálathoz,

melyet javarészt egyedül végeztem. Köszönöm mindazok támogatását, akik velem tartottak, bizalmukat elvégzett munkámmal igyekeztem meghálálni.

Az időközben felmerülő gondok sokkal inkább lehetőséget kínálnak és segítenek megtalálni magam útját, s benne a megoldást. Ez a megállapítás nem csupán rám érvényes, hanem mindannyiunkra.

Ami közösségünket illeti, továbbra is várjuk hitben és reményben az új lelkipásztor érkezését. Jelenléte elsősorban közösségünk számára fontos. Személyében jó esélyünk van a folytonosság megőrzésére. A magam részéről jelenleg a 14 részegyházköztségben való rendszeres jelenlét hatalmas fizikai és lelki energiát igényel. Köztudott rólam, hogy mindig is szerettem autóban ülni. Ennek ellenére ez az esztendő gyakorta szembesített teljesítő képességeim határaival. Éppen ezért nagy köszönettel tartozom mindazoknak, akik háttérben segítségemre voltak.

Az elkövetkező idő további változásokról is szól majd, függetlenül az új lelkipásztor személyétől. Ennek részleteiről is természetesen idejében tájékoztatlak benneteket. Addig is töletek türelmet, megértést és mindenekelőtt sok imát kérek.

Köszönem Dávid Melinda titkár-nőnek is szól, aki nagyon lelkes, becsületes és pontos munkájával stabil háttérrel biztosított közösségünknek és számomra.

Természetesen köszönet az Egyháztanács tagjainak is. Köszönöm a részükről érkező személyes biztatásokat, telefonhívásokat. Aktív szerepvállalásukat segítségként és támogatásként fogadtam.

Köszönet a helyi közösség legátusainak és önkénteseinek, a kántori szolgál-

latot végzőknek, a sekrestyéseknek, a liturgiában segédkezőknek, lektoroknak, ministránsoknak, akik helyi szinten tették lehetővé, hogy találkozásaink és ünnepeink felemelőek legyenek. S természetesen a kedves híveknek, akik örömmel vártak. Isten fizesse fáradozástokat! Nagy öröm, hogy most már megtarthatjuk az ágápékat szentmise végeztével. Köszönet Tóth Mártának a gyermek-szentmisék előkészítéséért és megtartásáért Stuttgartban.

Köszönet a Magyar Bál Rendezőbizottságnak és az önkénteseknek az április 30-án megtartott jótékonyági bálunkban nyújtott segítségükért. Új jegyeladási rendszert építettünk fel. Korántsem tökéletes, továbbra is dolgoznunk kell rajta. Ettől függetlenül nagyon nagy köszönet Pap Lóránt hívünknek és Lakatos Levente barátomnak Szatmárnémetiből, akik az új rendszert felépítették.

Köszönet Dávid Ferencnek, aki rendszeresen elkísért, hogy a szentmiséket rögzítse. Ahová pedig nem tudott eljönni, a helyi közösségből jelentkeztek lelkes segítőtársak. Így minden vasárnap, illetve hétfévégén legalább egy szentmisét rögzítettünk, amelyek Egyházköztségünk youtube-os csatornáján elérhetők (@Stuttgarter Magyar Katolikus Egyházközség).

A május 13 és 15 közötti három nap lehetőséget kínált, hogy megköszönjük misszióink 75 évét. Az ünnepi napok megtartásához nyújtott mindennemű segítségért és jelenlétért hálás köszönet. A jó Isten legyen mindannyiunk jutalmazója!

Köszönet a Barátom újságunk szerkesztői csapatának. Segítségükkel hagyományt folytathattunk!

A hónap szentje

SZENT KOZMA ÉS DAMJÁN

Égé, Szíria, Anatólia, Firenze, Kilikia, Róma, Konstantinápoly, Cirus ... Szent Korona. Hogy mi kapcsolja össze ezeket a földrajzi neveket a legszentebb magyar ereklyével? Két fiatal orvosnak, gyógyítónak a tisztelete.

Kozma és Damján valószínű, hogy egy Arábiában született ikerpár. Szíriába mentek, hogy az orvostudományban jártasságot szerezzenek. Tanulmányaik befejeztével Kilikiába, Égé városába tértek vissza. Itt a Földközi-tenger legkeletibb csücskének északi részén gyógyítottak. Úgy tartják, hogy minden betegséget tudtak orvosolni. Keresztény hitük mély tanúsága, hogy a tudásukat nem fizetség fejében alkalmazták, a maguk készítette gyógyírt is ingyen adták. Isten kegyelméből nemcsak a testre, de a lélekre is hatottak. Hirdették Isten igéjét, így lettek ők koruk apostolai is egyben.

A Kozma név jelentése magában hordozza a tisztaságot, a példaképet. Damján neve pedig az 'Úr keze' (Domini manus). Halálukat Diocletianus császár uralkodása idején egyes források szerint Kr.u. 287-ben, más adatok szerint 303-ban, szenvedték el a szíriai Cirus/ Kúrosz városában. A víz és a tűz nem fogtak rajtuk, karddal fejezték le őket, így nyerve el a vértanúság koronáját. Theodorétosztól, a város püspökétől származnak az első írásos emlékek az V. századból.

Rómában IV. Félix pápa építette első templomukat az ötszázas évek elején. Gyógyító gondoskodásukra haláluk után is számíthatunk. Így gyógyult meg súlyos betegségéből Justinianus császár, aki hálából Konstantinápolyban bazilikát építtetett számukra. A zarándokhellyé

lett bazilikában gyakran virrasztottak a gyógyulni vágyók, várva, hogy álmukban következzen be a csoda. Írásos feljegyzéseken kívül, festmények is őrzik Isten kegyelmét.

A firenzei Medici család, akik a művészetek, a kultúra, a tudományok pártfogói voltak, védőszentjüként tisztelték Kozmát és Damjánt. Fra Angelico képei a Szent orvosok életének mozzanatait örökítik meg egy ciklusban. A legismertebb csoda; az a bizonyos üszkös láb kicserélése, új életre keltése a halott etióp lábával, több festőt is meghihletett.

Befejezésül I. Szent István, magyar királyunkhoz érkeznék, aki egy koronát kapott. Ennek a koronának az abroncs részén, oldalt találjuk meg gyógyító szentjeinket, Kozmát és Damjánt. A korona viselőjének éppúgy, mint a magyar népnek a zománcképek égi és földi személyei segítőként szolgálnak.

Szent Kozma és Damján emléknapja szeptember 26. Patrónusukként tisztelik az orvosok, gyógyszerészek. Attribútumaik orvosságos edény, mozsár.

Emlékezzünk hittel Szent Kozma és Damján vértanúkra, hogy közbenjárásukra az Úr kegyelmét elnyerjük!

Zarándokhelyeink

A TIHANYI BENCÉS APÁTSÁG

A tihanyi félszigeten töltött nyári szabadságunk idején meglátogattuk az apátság templomát, vezetéssel is részt vettünk, így sok érdekes adatot tudtunk meg a történetéről, a bencések életéről és a szerzetesi közösségről. Mivel a templom egy magaslatra épült, gyönyörű kilátás nyílik a Balatonra.

Idegenvezetőnk elmondta, hogy Szűz Mária és Szent Ányos tiszteletére alapította 1055-ben I. András király a tihanyi bencés monostort, akít 1060-ban itt temettek el. Az utókornak megmaradt alapító okiratot a legrégebb magyar írásos emlékként tartják számon. Szent Ányosról, Orléans püspökéről, elmondta vezetőnk, hogy a hagyomány szerint imáival mentette meg városát a hunok támadásától.

Az első kolostorból a jelen időben csak az altemplom maradt meg, ahol I. András király sírja található.

A XVI-XVII. században a török iga alóli felszabadító háborúk miatt a szerzetesek el kellett hagyniuk a kolostort és helyükbe katonaság költözött, akik a védelmük érdekében erődítményé alakították át az épületegyüttest. A török uralom alóli felszabadulás után 1702-ben az apátság az osztrák Altenburgi Bencés Apátság tulajdona lett, mert az ún. fegyverváltságot nem tudták kifizetni. A visszavásárlás csak 1716-ban valósult meg a Pannonhalmi Bencés Apátság révén.

A jelenlegi formájában a templom és a kolostor szárnyai az 1700-as évek végére készültek el, ideiglenesen 1754-ben szentelték fel a templomot és 20 év múlva végleges.

II. József a bencés rendet is feloszlatta 1786-ban, így a szerzetesek csak 1802-

ben térhettek vissza a kolostorba.

A kommunizmus alatt, 1950-ben, újból ki kellett költözzenek a bencés szerzetesek a kolostorból és csak 1990-ben térhettek vissza. Több mint 40 évig a rendházból múzeum és szegényház lett, de a plébánia megmaradt. A templom és a kolostor teljes felújítása 1996-ra készült el.

Fontos és szomorú eseményként említette meg idegenvezetőnk, hogy a tihanyi apátságot, mint „királyőrző apátsággként” is tartják számon, mivel 1921. október 26-31 között itt töltötte utolsó napjait a Madeirába történő száműzetése előtt IV. Károly király és felesége. Ennek emlékére 100 évvel később, 2021. október 21-én megáldotta Udvardy György érsek az emlékszobát, ahol a királyi pár öt napon át tartózkodott majd szentmisét mutatott be.

Az apátság közelében levő Boldog IV. Károly nevét viselő keresztút 14 stációját is végig jártuk imádkozva. A keresztút, amelyet a 20. század legszebb kálváriájaként tartják számon, 1926-ban közadakozásból készült el. A keresztutat 1960-ban leromboltatták, de a rendszerváltás után sok munkával 2012-re régi pompájában fel lett újítva a kálvária.

Az Apátsági Rege Cukrászda gyönyörű teraszán balatoni kilátással, finom sütemény mellett, fejeztük be zarándoklatunkat.

„HÍVTA A SZOLGÁIT ÉS ÁTADTA NEKIK VAGYONÁT.,, (Mt. 25, 14)

Jól ismerjük Máté Evangéliumából a talentumokról szóló tanítást, amikor egy ember a legféltebb kincseit szolgálra bízta megőrzésre. Isten ezt tette velünk is. Hívott és reánk bízta vagyonát. Számára a legbecesebbet, családot bízott ránk, és a szeretet képességét. Ezzel az égi és égő szeretettel fedezhetjük fel mindazt a szépet és mindazt a terhet, amit Isten saját felelősségéből a mi vállunkra is áthelyezett, sorsukat is kezünkbe adva. Így forr egybe családunk sorsa a mi sorsunkkal. Ezt kell őriznünk és gyarapítanunk egy életen át, úgy, ahogy azt az 5, illetve 3 talentumot kapott szolgák tették.

A család és a családi szeretet lesz mindannyiúnknak az éltető gyökér, mely erősen tart, mikor a vihar tördeli életünket. A családunk, az egymás iránti szeretet, az Istenbe vetett szeretettel együtt ad erőt és reményt, amikor bizonytalanná válik mindaz, amit eddig biztosnak hittünk.

Az utóbbi időben, sokunkban felmerül a kérdés: „hogyan tovább?“, „mi lesz velünk?“...

Olyan napokat élünk, amikor még erősebben kell éreznünk, hogy egymásra bízott minket az Isten, szükségünk van a figyelő tekintetre, a vigasztaló szavakra, a megértésre, a szeretetre, egymásra.

Együtt lenni. Beszélni és beszélgetni. Hallgatni és meghallgatni. Még akkor is, ha ez olykor nehéz. Nehéz, mert nincs időnk, elfáradtunk vagy elfásultunk, mi magunk is erőtlenné váltunk, boldogtalanok vagyunk.

A boldog család nem viharmentes. Akkor igazán működőképes, ha a zivatar elülte után a kölcsönös megbocsátás erejével újra talpra bír állni. Az élet bizony szorongatja a szívünket, de

most kell éreznünk a legjobban, hogy bármi lesz, mi bízunk egymásban, mi küzdünk egymásért, a hitünkkel, szeretetünkkel erősítjük egymást. Ezekben a nehéz időkben tanítjuk meg a gyerekeinknek, hogy néha beborul az ég, de ilyenkor merjenek beszélni a félelmeikről, a kudarcokról, mutassák meg a szívüket, ahol a félelem és szenvedés lakozik. Mi szeressük őket minden kétségbeesésben és bizonytalanságban, mert a szeretet a legnagyobb ajándék, amit adhatunk egymásnak, s amit majd egyszer nekik is tovább kell adniuk. Isten kinek-kinek az ő erejéhez képest adott. A családunkat is erőnkhez képest kaptuk. Nem nagy dolgokat kért tőlünk Isten, csak azt, hogy mindazokra, akiket reánk bízott, vigyázzunk. Üljünk egymás kezét megfogva és éljük át az imádságos együttlét varázsát és csodáját, azt az érzést, hogy együtt maradunk és összetartó család leszünk egy félelemmel teli világban is.

Az együtt töltött idő felbecsülhetetlen. Ez az együttlét, ad nekünk és szeretteinknek is erőt a túlélésre. Az együtt töltött idő tanít és felel. Megtanít túlélni és örülni, felel, a bánat és kétségbeesés idején. Reád figyelek, meghallgatlak, veled vagyok. Nem varázsige és nem elérhetetlen vágyálmok ezek. Ez a legnagyobb érték a világon, amit adhatunk a reánk bízott „talentumoknak“, hogy el ne vesszenek.

Köszönöm Istenem, hogy reám bízta a családomat és segítesz, hogy megőrizzem őket, mint tőled kapott „talentumokat“!

KÖZLEMÉNYEK - RENDEZVÉNYEK

Stuttgarti programjaink

Szeptember 17-én, szombaton, 19.00 órakor **Nyitott templomok éjszakája.** Lénárt Linda orgonaművész koncertjére kerül sor, amelyre szeretettel várunk benneteket.

Szeptember 18-án, vasárnap, 11.30 órakor **Szent Gellért egyházközségi búcsúünnep.** A szentmise főcelebránsa Főtisztelendő Pál László, püspöki vikárius, kanonok, egyházmegyei bíró, a Kismarton-szentgyörgyi osztrák és Kismarton magyar hívek plébánosa.

Pénteki napokon, Stuttgarti délután, 17.30 órakor rózsafüzért imádkozunk, majd szentmise. A híveket **szeptember 9-én, 16-án és 30-án várjuk.**

*

Ulmi programjaink

Csütörtöki napokon, azaz szeptember 8-án (*Kisboldogasszony ünnepe*) **és szeptember 22-én** 17.30 órakor **Ulmi délután.** Szentmise előtt rózsafüzért imádkozunk, szentmise keretében katekézis.

*

Weingarteni programjaink

Szerdai napokon, azaz szeptember 7-én és szeptember 21-én 17.30 órakor **Weingarteni délután** a 14 Nothelfer Kapelle-ben. Rózsafüzért imádkozunk, utána szentmise, keretében katekézis.

*

Egyházközségi búcsúünnep

Szeptember 17-én Heidenheimban templombúcsú, Szent István király ünnepe. Utána természetesen ágapé és rövid ünnepi műsor.

tette őket. Isten megáldotta őket, Isten szólt hozzájuk: Legyetek termékenyek, szaporodjatok, töltsétek be a földet és vonjátok uralmatok alá. Uralkodjatok a tenger halai, az ég madarai és minden állat fölött, amely a földön mozog.” (Ter 1,27-28).

Mindezt kiegészítve a mai keresztény-pszichológia meglátásaival, elmondható, hogy mennyire meghatározó az apa- és anyakép, mint minta, amelyet otthon, a családi fészek melegében szívunk magunkba.

Ezen gondolatok csupán eligazításként szolgálhatnak számunkra abban az eszmeileg kaotikus világban, amelynek mi is részesei vagyunk.

Tibor atya

SZENTMISÉK

Balingen	szeptember 3	szombat	16.00 óra
Schwäbisch-Gmünd	szeptember 4	vasárnap	9.30 óra
Stuttgart	szeptember 4	vasárnap	15.00 óra
Biberach (Dreifaltigkeitskirche)!!!	szeptember 10	szombat	16.45 óra!!!
Weingarten (Heilig Geist Kirche)	szeptember 11	vasárnap	11.00 óra
Ulm (megváltozott időpont!!!)	szeptember 11	vasárnap	15.30 óra
Heidenheim – egyházközségi búcsú!!!	szeptember 17	szombat	15.30 óra!!!
Ludwigsburg	szeptember 18	vasárnap	9.00 óra
Stuttgart – egyházközségi búcsú!!!	szeptember 18	vasárnap	11.30 óra!!!
Eislingen	szeptember 18	vasárnap	15.30 óra
Tuttlingen	szeptember 24	szombat	17.00 óra!!!
Böblingen	szeptember 25	vasárnap	9.30 óra
Heilbronn	szeptember 25	vasárnap	15.30 óra

Szerkesztők: Schultheis Éva, Dávid Melinda, Tóth Márta,
Danka Erika, Merlás Tibor atya
Tördelő: Pap Lóránt-A.
Kiadó: Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség

Postacím: Albert-Schäffle-Str. 30, 70186 Stuttgart
Tel: +49/711-236 9190, **Fax:** +49/711-236 7393
E-mail: SzentGellert.Stuttgart@drs.de

Honlap: www.stuttgarter-katholikusok.de
Facebook: www.facebook.com/stuttgarter.katholikusok

Banki adatok: LB-BW Bank
Kunden-Referenznummer: Ungarische Katholische Gemeinde
Kontoinhaber: Kath. Stadtdekanat Stuttgart
IBAN: DE63 600 501 01 000 46 46 192
BIC: SOLADEST600